

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og de, der ønsker at forlade tinget, bedes gøre det i størst mulig stilhed.

Bertel Pedersen (S):

Jeg vil gerne indlede med at takke socialministeren for fremsættelsen af dette forslag. Der er et gammelt ord, der siger, at alle gode gange er tre, og det er nu tredje gang, vi skal til at behandle lovforslaget om kiropraktisk behandling.

Det, forslaget drejer sig om, er en tilføjelse i loven om offentlig sygesikring § 9, hvorved den sidste sætning i stk. 1 kommer til at lyde:

„Tilskud ydes til kiropraktisk behandling ved kiropraktor, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, selv om der ikke foreligger henvisning fra en læge.“

Det er denne sidste sætning, der i meget høj grad giver loven om sygesikring et videre sigte. Nu får befolkningen under den almindelige sygesikring den samme ret, som i mange år har eksisteret for medlemmerne af fortsættelsessygekasserne.

Kiropraktisk Landsforening udsendte før valget den 4. december 1973 en henvendelse til samtlige partier, der opstillede. Der indkom 10 svar, og alle var positive. Dog skal det siges, at 2-3 af partierne havde et enkelt forbehold vedrørende godkendelse af de kiropraktorer, der skulle have ret til at praktisere, men i øvrigt var der bred tilslutning. Derfor skulle dette forslag få en let gang her i tinget — altså såfremt man vil stå ved sine positive udtalelser, hvilket jeg har tro på vil ske.

Ordningen skal fungere i en forsøgsperiode og omfatte 4 behandlinger plus en røntgenundersøgelse pr. patient inden for en 12 måneders periode, og udgifterne hertil anslås at blive ca. 10 mill. kr. årligt, hvoraf statens andel vil andrage ca. 4 mill. kr. Det er muligt, at udgifterne vil blive større end de nævnte beløb, men til gengæld tror jeg at udgifterne til sygehusbehandling og dagpenge fra sygesikringen samtidig vil gå ned og dermed aflaste samfundet med det tredobbelte beløb.

Jeg har selv som tømrersvend flere gange været ude for ryglidelser fremkommet ved forløftning eller en forkert vridning, to gange så alvorligt, at jeg har måttet hente læge.

Behandlingen var først en smertestillende indsprøjtning, 4-5 dages sengeleje samt b-vitaminindsprøjtninger og 6-8 piller dagligt. Så var man nogenlunde klar igen til at gå på arbejde, men derefter skulle man gå til ambulant behandling på sygehuset med kortbølge og massage: 20 behandlinger, som tog fra 1 til 1½ time hver gang. Altså ca. 60 timer for en forvridning i ryggen. Sidste gang jeg fik hekseskud, var jeg her i København, og jeg kom til en kiropraktor. Det tog 4 timer, så var jeg klar igen. Jeg vil derfor sige, at det er mange penge, man kan spare ved at åbne mulighed for, at alle kan få kiropraktisk behandling.

Vi går i socialdemokratiet helt og fuldt ind for forslaget og vil anbefale det til hurtigt udvalgsarbejde.

Glistrup (FP):

Det er vist efterhånden gået op for de fleste, at fremskridtspartiet går ind for drastiske offentlige besparelser. Man har fra vore modstanderes side med noget held spredt ud over land og rige, at vor besparelselinje også gælder inden for sundhedssektoren. Vi gør, hvad vi kan for at rette denne misforståelse, og benytter altså også denne lejlighed til at præcisere, at dette er ikke tilfældet. Vi er fuldstændig enige med de øvrige partier her i salen om, at vi skal have et skattheyderfinansieret sundhedsvæsen, og vi er også enige om det niveau, på hvilket udgifterne til dette skattheyderfinansierede sundhedsvæsen skal ligge. Derfor er det aldeles falsk tale, når der er nogen, der vover at påstå, at fremskridtspartiet på nogle punkter går ind for, at niveauet for de offentlige udgifter i sundhedssektoren skal nedskæres.

Dermed er selvfølgelig ikke sagt, at vi er ligeglade med, hvordan de penge, der anvendes af skattheydermidler på sundhedssektoren, benyttes. Det er — det ved vi alle — en særdeles kompliceret problemstilling under den lægevidenskabelige udvikling, der har fundet sted, og den hospitalstekniske udvikling, der har fundet sted, hvordan får vi mest muligt for vore penge. Det er i dette lys, fremskridtspartiet bedømmer et forslag som det, der nu er fremsat af socialministeren.

Er det således, at de 10 mill. kr. årligt, som nu ønskes anvendt af skattheydernes